

aptans **רְבָּבָה** Structura lapidum, instar mari aptatorum. Ohol.c. 2. f. pro quo alibi legitur **רְבִּיבָּן דֶּבֶק** v. נְדַבֵּק סְרַבְּק

SYR. **رَبَّكَنْ** Connexiones, & commissariae in conopeis, & tabernaculis. Sch.

A R. **رَوْجَ** 2 **رَجَعَ** 3 **أَرْجَان** 6 **أَحْيَ** 5 **بَاجَهَ** 4 **رَاجَ** 8 **رَجَل** 10 **أَهْ**; prim.

Vecors fuit, G. Supra foetum se extendit. **עַל** IV. Curtos genuit liberos, G. Res breves adduxit? Gig. V. Propensa in liberos fuit, eorumque curam gessit mulier. **עַל** & i.q. I. Gig. sec. Numus parvus, ac levis. tert. Plenus, expletus sitim. G. Scrupulis, dubius plenus. quart. i. q. **בְּלָאָדָה** Vecordia, hebetudo. quint. Solum grossius, siccus inter cultam terram, & desertum. G. Finis, s limes inter pagos, & campos. sext. Stolidus, quæ detestanda præstat. sept. Herba quædam. oct. Cùm quis attonitus heret. non. Vir egregiæ naturæ, & magnæ; qui perfectè processus sit. dec. Camelus obesus, talis puella, quæ cùm procera sit, pulchra est, & egregiæ naturæ. רבחל.

רְבָּבָה Lat. Stravit, instruxit, adornavit lectum, Prov. 7.16. tantum.

רְבִּיבָּן m. Torques, Ezech. 16.11. Cn. Gen. 41. 42. **רְבִּידָיִם** Caducæ, lecternia oratoria, Prov. 7.16. c. 31.22. Est potius Livor, s signum quod à cucurbitula fit: Accedit Arab. **رَبَّر** & Chal. **רְבִּיחָה** s. **רְבָּבָה**

CHAL. **רְבִּידָה** Rabra. Incisio cutis cum scalpello chirurgico; Mo. Caton 28.1. Macc. 21. 1. Sanh 93.2. **רְבָּבָה** Stratum, lineatim scannis lapidum distinctum, cujus queque series dicitur **רְמָה** 43. Erant in domo foci, tabulata quatuor lapidea distincta, quorum unum altius altero, instar scannorum in theatris; in quibus noctu sacerdotes, & ipsorum ministri qui sacrificiis mandatis, & igni struendo erant destinati, cibabant, substratis sibi vestimentis: Etiam ipsum pavimentum erat ordinibus lapidum distinctum, ubi in atrio seriatim quartâ stabant, qui sanguinem victimarum miscerant, ne citius coagularetur. Tamid

meatus, ejus et paucis, serpens percutienti illas. Ego. et f. Nigra, rubris punctis conspersa capra, de caprino genere proprie dicitur. Ingens, grave infortunium. dec. Locus in quo continentur camelii, etc. κατεστον stabulum; ubi tunc sunt dactyli, idiomate Meainensi, qui alias **סְסַטְחָן** Mistab, et Zjerin dicitur, idiomate Nezjdensi. G. Baculus quo pectori camelii adhibito exire cohibetur. אלנעם Locus quidam in Medina. und. Albo, nigrus, & variegatus. duod. Leo. dec. tert. Nubilosum cœlum. dec. quart. med. Phat. Gig. Levis, agilis fuit manus in versandis sagittis, in serendo. IV. i. 9. יְתַקְּ א Amputavit, cca. Mobilia accepit, confecitque flagella. G. Ad illum flagellandum virgas accepit. dec. quint. Aet. 2, Coll. Diversicolores lanæ partes, quæ de camelii, alijsve animalis collo, vel ex aure appenduntur, ornatus ergo dec. sext. Ag. Pedibus levis, agilis in incessu. c. לענאנ Seorsim abiens, fugiensve. Paucâ carne prædicta gingiva. dec. sept. Manipulus lanæ, stupæve, quo pix inungitur camelis, quod contra scabiem sit. ita et Pannulus quo abstergantur monilia, vasa, etc. (Coemeterium quorundam. Angustia, difficultas) et Pl. san. Lapsus in sermone; Dictum erroneum, solecismus. it. Rabdaton, Vir in quo nil boni. Turba hominum consistens. Obturamentum phialæ. panni segmentum, quod scœminæ menstruis adhibent. et Rabadaton, Nom. Unit. dec. quint. et Flagellationis poena, vehementia. G. et uti des. oct. Vir bonis spoliatus. Id quo phialæ, etc. stipantur. i. q. 2, dec. quint. et Assumentum menstruatæ. Id quo ollæ confricantur. dec. non. Nervus. Flagellum. G. c. Artic. Quidam ita appellatus. vig. Malum, malignitas. G. Improbus. vig. prim. i. q. vig. sec. Egregius, ac magnus quidam. vig. tert. Multum errans in sermonc. G. Qui sermonem saepius interrupit. vig. quart. Qui multum labi, et errare solet in sermone.

רְבָּבָה Multiplicari, augeri, crescere, multum esse, Deut 30.16. Zach. 10. 8. Jaculari, Par. Gen. 21. 20. al. Puer. Imp. c. 35. 1. c. 1. 22. Fut. ib. **רְבִּיבָּן** **רְבִּיבָּן** Reg. 4. 30. **רְבָּבָה** Deut. 7. 22. c. 8. 13. Pih. **רְבָּבָה** Multiplicare, augere, crescere facere, Psal 44.13. Educare, enutrire, Thr. 2.22. Exech. 19. 2. Imp. irreg. **רְבָּבָה** Jud. 9.29. Hiph. id. c. 16. 24. Par. Prov. 28. 8. Inf. Deut. 17. 16. Irreg. **רְבָּבָה** Gen. 3.16 c. 22. 17. **רְבִּיבָּת** **רְבִּיבָּת** 2 Sam. 14. 11. Im. **רְבָּבָה** Psal. 51. 4. leg. ut Jud. 20. 38. Fut. Exod. 30. 15. **רְבָּבָה** Psal. 71. 21.

Pueritia, adolescentia: Magnificentia, magnitudo, Lev. 22. 13. Eccl. 11. 9. c. 12. 1. **רְבִּי** Multitudo, exaggeratio, copia: Redundantia, tautologia: Majestas. Majestatis accessio est ex amictu, & unctione. DD. Numerus pluralis, R. Da. Ezech. 40. 21. **רְבֹּחָה** **רְבֹּות** Magnificentia, amplitudo, excellentia, Zach. 9. 6. Isai 9. 7. 9. c. 4. 2. Deut. 32. 3. Aff. c. 3. 24. c. 5. 24. Unctio, Exod. 30. 25. c. 35. 8. c. 40. 15. **רְבִּית** Auctarium, supererogatio Legis. v. Scal. Elench. Trib. c 22. Educatio (puerorum qualis Bx. Syn. Jud 128.) progenies, indoles, mores, Gen. 21. 12. Jon. Gravius est **רְבּוֹת** prava educatio, quam bellum Gog ו Magog. Mezia 70. 1. Educatione incircumcisorum, sapientia Ismaelitarum, & fides Israélitarum laudantur. Fit **נְעָשָׂה** תְּרִבּוֹת Animalia cicurata. Kama c. 1. Nidda c. 10. **רְבִּיתָה** Nutrix, Gen. 35. 8. TH. Prov. 2. 17. ducatus Nutrix ejus, Kiddush. 31. 2. Nutriti, educati, dominati, Gen. 14. 14; c. 17. 12. Jon. Sulci agrorum, quod pluviam recipiendo sata nutrient, Psal. 65. 11. סְרִבּוֹת Rami, frondes, Tamid c. 2. מְרֻבִּין וְאֶתְאָה Nutritius, nutritor, educator, Num. 11. 12. Esth. 2. 7. Pl. 18. 8. Pl. 1. **רְבִּיאָה** Lev. 25. 37 Jon. pro quo v. 26. id. De Usuris. vid. Mezia c. 5. Majm. Halacha. מְלֹה וּלְיָה c. 1, & 4, fore Dea 159. R. Sal. (b) **סְוִקְרָפָת** (a) **רְבִּיאָה** (Reg. 21. 8, 11. Esth. 6. 9. f. הַתְּרִבּוֹת a) **הַתְּרִבּוֹנָת** Nutrix, 2 Sam. 4. 4. Usura, foenus, Deut. 23. 19. Ezech. 18. 8. Pl. 1. **רְבִּיאָה** Lev. 25. 37 Jon. pro quo v. 26. id. De Usuris. vid. Mezia c. 5. Majm. Halacha. מְלֹה וּלְיָה c. 1, & 4, fore Dea 159. R. Sal. (b) **סְוִקְרָפָת** (a) **רְבִּיאָה** (Reg. 21. 8, 11. Esth. 6. 9. f. הַתְּרִבּוֹנָת) **רְבִּיאָה** (a) **מְאוֹחֶרֶת** sura (a) antevertens, quando mutuo accipere cupiens, mittit pecuniam aliquam, ut creditor mutuo det. (b) Posteriorata, quando debitor pro exiго aliquo tempore, una cum solutione principali summa, mittit pecuniam aliquam dono, quod creditor tam diu pecunias crediderit. v. Salmas. d. Usuris.

SYR. **رَبَّكَنْ** 3 **رَبَّكَنْ** 2 **رَبَّكَنْ** 4 **رَبَّكَنْ** 5 **رَبَّكَنْ** 8, **رَبَّكَنْ** 10 **رَبָּבָה** (a) **رَبָּבָה** 6 **لَبَّكَنْ** 7 **لَبָּבָה** 7 **لَبָּבָה** (b) **فَلَبָּבָה** 8 **لَبָּבָה**